

SZIF

newsletter

číslo 6 | 2020

rozhovor:

**Stanislav Bíza,
Lavandia s. r. o.**

Holky z linky

Kloubový obr

Kvalitní potraviny

Ve stručnosti

Vážení čtenáři,

rok 2020 byl pro nás všechny velkou výzvou a zkouškou odolnosti v souvislosti s pandemií COVID-19, která zasáhla celý svět. Fond tuto náročnou situaci zvládl a zabezpečil, aby dotace pro české zemědělce a další příjemce byly vypláceny dle nastavených podmínek a včas. Současně s běžnými opatřeními se také řešila mimořádná opatření či změna stávajících v souvislosti s pandemií.

Na podporu a rozvoj českého zemědělství bylo v letošním roce vyplaceno cca 38 miliard korun z finančních zdrojů EU a ČR. Výplata těchto prostředků probíhala ve stanovených termínech dle harmonogramu, někdy dokonce také mimořádně v předstihu, a to vše s cílem, aby se v této složité době dostaly peníze k příjemcům co nejdříve.

Kromě toho jsme pokračovali v podpoře kvalitních potravin značek Klasa, Regionální potravina, Bio a Ekologická produkce. I když možnosti byly v souvislosti v nouzovém stavem velmi omezeny, nahradili jsme plánované akce jinými typy podpory tak, abychom udrželi zájem spotřebitelů o kvalitní potraviny.

Nemalé úsilí bylo také věnováno na přípravu nové Společné zemědělské politiky, zejména na nový systém sledování ploch (MACH) a na přechodné období, které nás v následujících dvou letech čeká. Další aktivitou v letošním roce byla práce na rozvoji Portálu farmáře, který by měl v budoucnu výrazně usnadnit administrativní činnosti příjemcům dotací.

Všichni jsme měli možnost se letos přesvědčit, jak důležité je odvětví českého zemědělství a potravinářství, a proto se budeme dál maximálně snažit naplnit naše poslání:

Pomáhat českému zemědělství a vytvářet podmínky pro zajištění dostatku kvalitních potravin pro naši zemi.

Přeji všem v roce 2021 pevné zdraví a hodně sil do další práce a života.

Martin Šebestýán,
generální ředitel

03 rozhovor: S. Bíza, Lavandia s. r. o.

06

Holky z linky

09

Kloubový obr

10

Kvalitní potraviny

10, 11, 12

Ve stručnosti

LEVANDULOVÉ POVÍDÁNÍ

Firma Lavandia s. r. o. je levandulová BIO certifikovaná farma ze Staroviček. Levandule je zde pěstována bez chemického ošetřování, s péčí a velkým podílem ruční práce. Z této všestranné bylinky pak vzniká celá řada voňavých i chutných levandulových produktů, které mohou zákazníci a návštěvníci farmy zakoupit v místní dílničce či prostřednictvím e-shopu. Farma funguje v duchu úcty ke krajině, tradicím, sounáležitosti s přírodou a regionem. Pan Stanislav Bíza, mladý farmář stojící za zrodem levandulové farmy, si na nás udělal čas.

Rok 2014 je považován za začátek fungování vaší farmy, se kterým je spojena výsadba více než 40 000 keřů levandule lékařské. Jaké byly vaše první pěstitelské úspěchy?

No, na začátku bych to moc úspěchy nenazýval, jsem rád, že se mně za velkého přispění rodiny, přátel a našich pracovníků povedlo vysadit první rostlinky. Začátky byly opravdu těžké. Když si na to vzpomenu, jsem rád, že tento start je za námi. První rok jsme neměli pořádně ani traktor, plečky a vybavení, které máme dnes, a bylo to opravdu o tom vzít do ruky motyku a jít vše okopat. Rok po výsadbě jsme levanduli v té záplavě plevelu skoro nemohli najít, a protože jsme od začátku v BIO certifikaci, tak to snad ani jinak nešlo.

Levandule není typickou plodinou pro naše území.

Kde jste čerpal důležité informace, rady, doporučení ohledně pěstování levandulí?

Úplně tu doma není, ale naše babičky ji určitě pěstovaly pro její uklidňující vlastnosti už dávno. Myslím, že u nás na jižní Moravě je to s přihlédnutím ke změně klimatu bylinka, která sem díky nízkým srážkám a velkému počtu slunečných dnů určitě patří, a je škoda ji zde nepěstovat. Byla by chyba výrobky z levandule dovážet ze zahraničí, když to jde dělat lokálně. U nás se hodně učíme na vlastních chybách, je to asi nejlepší cesta, kterou jsme se mohli vydat. Všechny naše chyby jsou tvrdě vykoupeny naší prací. Na začátku to bylo hodně o nadšení, studiu různých informací a spolupráci s levandulovou farmou pod Řípem.

Vyskytly se nějaké komplikace či problémy spojené s pěstováním levandule, se kterými jste se museli v minulosti potýkat?

Ano, bylo jich mnoho, myslím, že ale méně než nyní. Na startu jdete do všeho po hlavě a vidíte vše v růžových, nebo spíš fialových barvách. Pak otevřete oči a zjistíte, že potřebujete spoustu pracovníků na sklizeň, mít kde levanduli sušit, jak ji zpracovat a udělat vše v nejvyšší možné kvalitě. Naštěstí se nám postupně i díky projektu PRV podařilo pořídit

část naší techniky, takže jsme nyní soběstační snad již ve všech směrech, co se týče prací na poli.

Od začátků vašeho podnikání se toho hodně změnilo. Na jaká čísla se v současnosti dostala vaše farma z pohledu počtu zaměstnanců a počtu keřů levandulí na poli?

Je to již velký skok. Od počátku, kdy jsme zhruba na hektaru vysadili první rostlinky, jsme nyní celkově něco přes tři hektary levandule v BIO certifikaci a nyní připravujeme další část pozemku pro další výsadbu a obměnu již starých rostlinek. Co se týče mých spolupracovníků, byl to postupný nárůst od první švadlenky až po nynější stav, kdy nás na levanduli pracuje asi 12, od výroby přes obchod až po účtárnu.

Velká část vašich výrobků vzniká v místní chráněné dílně, kde jsou zaměstnány převážně osoby s různými formami zdravotního postižení. Myšlenka sociálního zemědělství byla už na samém počátku podnikání, nebo se utvořila v průběhu farmaření?

Byla to moje myšlenka již od začátku, i když jsem tomu nedával tento název. Jsem sám na vozíku a měl jsem pocit, že je potřeba vrátit část energie i jiným lidem. Měl jsem štěstí, že při mé cestě na vozíku potkávám ty správné lidi, kteří své okolí dokáží inspirovat. Dnes je to velké téma a myslím, že to má opravdu smysl, i když to s sebou nese různá úskalí a uzpůsobování procesů těmito lidem. Kdo pracuje v zemědělství, ví, že venkovní práce nepočká, a jejich skloubení s pracovníky, kteří mají hendikep, je komplikovanější, ale jde to.

Jste jeden z mála zemědělců, u kterého poptávka po brigádě na vaší farmě převyšuje nabídku. V čem se domníváte, že tkví kouzlo „brigádníčiny“ na levandulové farmě?

Rád bych řekl, že mým velkým osobním kouzlem, ale je to opravdu ta opojná, krásná, a hlavně návyková vůně levandule, kterou když si jednou zamilujete, už bez ní nemůžete být. Jsme moc rádi, že k nám brigádníci jezdí opravdu ze všech koutů naší republiky a někteří opakovaně od začátků naší farmy. Ti, kteří u nás zůstávají pracovat na celou sklizeň, vědí, co je bolest v nohou, když jsou celý den v předklonu v pořádném jihomoravském parnu, a i přesto se k nám vrátí. Máme je všechny moc rádi a za tu dobu už jsme navázali mnohá přátelství, což je moc fajn. Je to taky jeden z druhů práce, kterou si mnozí jezdí zkusit do Francie, a k nám je to trochu blíže.

Aromatická léčivka levandule má mimo jiné také relaxační účinky. Znamená to tedy, že vaši zaměstnanci mají stále úsměv na tváři a stres je pro ně cizí slovo?

Jééé, určitě, my už jsme na tu vůni hodně navyklí, ale i u nás se projevují stresy, tlačí nás termíny, a to jak co se týče sklizně, tak práce ve výrobě, která jede celoročně. Díky našim skvělým zákazníkům, kterým se naše práce a výrobky líbí, často nestíháme. Jsme za to ovšem rádi, jelikož díky tomu se můžeme dále rozvíjet. A vůně levandule pomáhá i nám.

Vaše webové stránky mají líbivý design a čtenáře téměř lákají k návštěvě farmy. Současně poutáte pozornost na vaše výrobky prostřednictvím sociálních sítí. Považujete marketing a propagaci produktů za důležitý faktor úspěchu v zemědělství?

Nesporně, pro farmu naší malé velikosti je to jedna ze základních možností, jak o sobě dát vědět ostatním. Dlouho jsme to opomíjeli a byli zaměřeni na výrobu a prodej na různých trzích. Po naštartování komunikace na sítích,

úpravách webu, vidíme tu obrovskou sílu. Myslím, že je to určitě cesta pro malé firmy, jak ukázat, že v malém se to dá dělat na výborné úrovni a rovnou vše komunikovat s koncovým zákazníkem bez dalších zprostředkovatelů.

Farma se nachází v malebné obci Starovičky na Jižní Moravě, v kraji vína.

Máte v sortimentu nějaký výrobek, ve kterém se snoubí kombinace vína s levandulí?

Ano, máme. Jde o lokální spolupráci s vinařem z okolí, který tvoří v kooperaci s námi víno s levandulí. Je to úžasné spojení, navíc v regionu máme takových spoluprací více. Ať již jde o čokoládovnu rodiny Herůfkových z Čejče nebo pražírnu kávy Coffeespot z Babic či výrobce čajů a koření Sonnentor. Tyto lokální spolupráce nám dávají velký smysl, a to jak v tom, že je to přínos pro region, ale také hlavně nejsme odborníci na všechno a nebudeme se pouštět do výroby levandulové čokolády, když ji pro nás špičkově vyrobí v BIO kvalitě právě Herůfci s přidáním naší levandule. Jsme za tyto spolupráce moc rádi.

V rámci Programu rozvoje venkova 2014–2020, operace Zahájení činnosti mladých zemědělců, jste realizovali projekt s názvem „Levandulová a bylinná farma – zaměstnávání zdravotně postižených“. Můžete, prosím, popsat, co bylo náplní tohoto projektu?

Náplní projektu byla pomoc při startu naší farmy, pořizovali jsme v rámci této operace traktor, který jsme řešili speciálně podle rozměrů našich řádků, a nebylo lehké vybrat. Dále jsme pořizovali pří-

pojnou techniku, jako hlavní zmíním meziřádkovou rotační plečku, kterou kypříme prostor mezi keři v řádku, a tím bráníme odtékání a splavování ornice z pole, které máme umístěné ve svahu. Dále se nám díky projektu podařilo nakoupit část pozemků pro výsadbu, hospodaříme tak na své půdě a nemusíme se tedy obávat výpovědi z nájmu, což by pro nás byla pohroma. Jako poslední položku bych uvedl destilační

cováváme vlastními silami, zde zatím nevíme, jak jsme dopadli.

Nabídka vašich produktů je velice pestrá a sortiment často doplňujete o další novinky na trhu. Na farmě současně probíhají exkurze, realizujete květinové workshopy, nabízíte profesionální focení na farmě aj. Pracujete v současnosti na nějakém novém projektu či nápadu?

přístroj pro získávání levandulové esence, kterou destilujeme vodní parou. Je to velice nákladný přístroj, na který bychom dlouho nebyli schopni dosáhnout.

Pomáhala vám v rámci tohoto projektu nějaká poradenská firma, zemědělský poradce nebo jste žádost o dotaci a veškeré administrativní náležitosti vyřizovali sami?

Jak jsem již říkal, jdeme vlastní cestou, a tak i toto jsme řešili vlastními silami a na tomto projektu se hodně naučili. Nebylo to pro nás napoprvé úplně jednoduché, ale po opravě chyb jsme projekt dotáhli do úspěšného cíle, i když myslím, že pár šedivých vlasů mně na památku zůstalo.

Uvažujete do budoucna o nějaké další investici, u které byste rádi využili spolufinancování v rámci Programu rozvoje venkova 2014–2020?

Ano, jde o operaci 6.4.1., kdy rozšiřujeme výrobu u našeho nejprodávanějšího produktu, kterým je levandulová limonáda, a tuto operaci v rámci 8. kola právě řešíme, zde budeme pořizovat automatickou linku na stáčení limonád. Také tento projekt zpra-

Ano, stále se snažíme přicházet s novými nápady, s novými produkty, které nám samotným na trhu chybí nebo o nichž si myslíme, že je dokážeme jako produkt udělat v našem stylu co nejlépe. Nyní chystáme krásně sladko-kyselkavou novinku, která vznikla hlavně kvůli mně a mé závislosti na sladkém, ale nemohu zatím blíže specifikovat. Myslím, že do dvou měsíců budeme mít hotovo. Dále je naším největším projektem, na kterém soustavně s malými vynucenými pauzami pracujeme, výstavba nového zázemí farmy, aby k nám mohl každý na návštěvu i mimo hlavní sezónu. Myslím, že máme a dokážeme nabídnout i skvělé mimosezónní zážitky, ale zatím nám k tomu chybí prostory. V tomto ohledu jsme ovšem i dost v kleštích, jelikož jsme závislí na rozhodnutí jiných, konkrétně u nás je to místní samospráva obce.

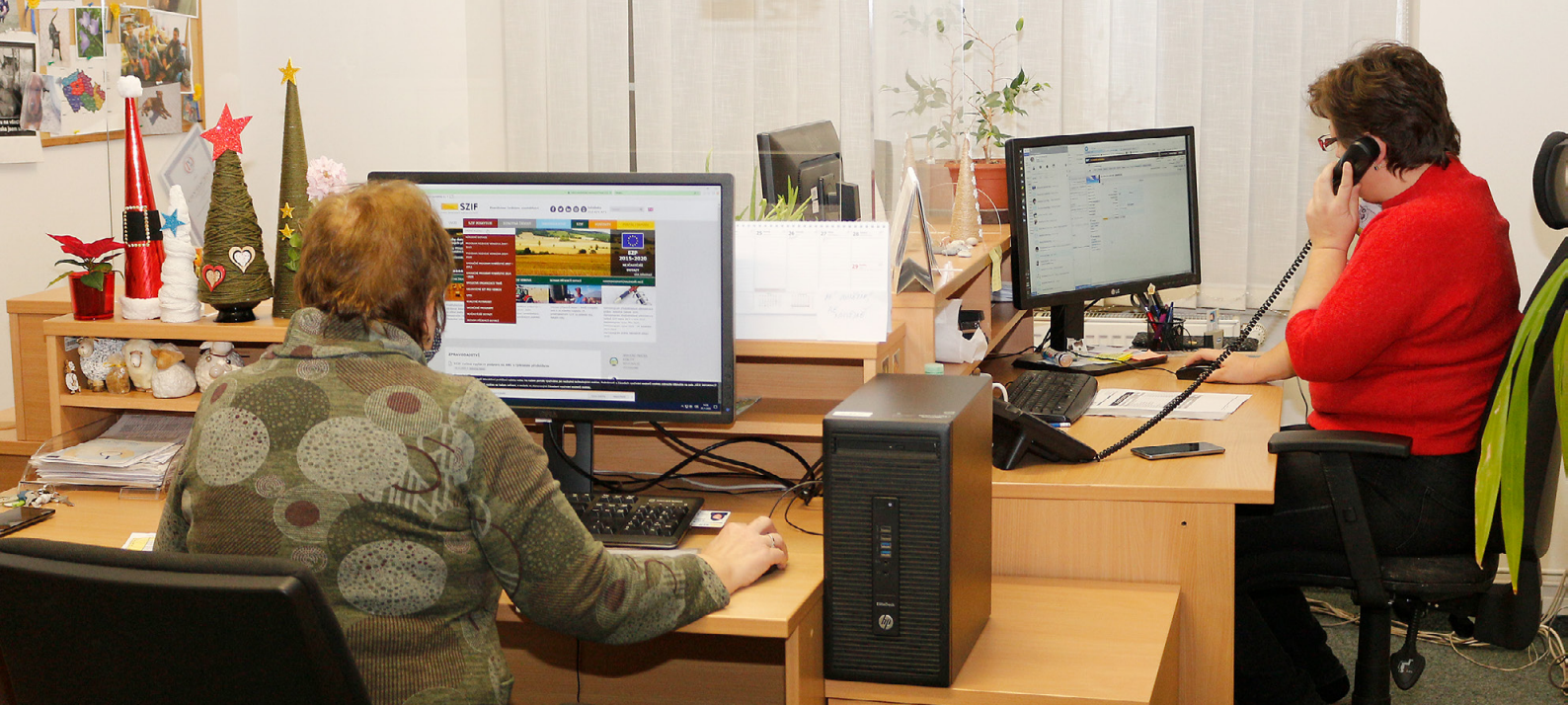
Jste vítězem a držitelem ocenění Mladý farmář roku ČR 2020. Jedná se o Evropskou soutěž mladých farmářů, která byla v České republice letos vyhlášena vůbec poprvé. Byla pro vás tato zkušenost přínosem či inspirací? Pokud ano, v čem konkrétně?

Ano, jsme za toto ocenění opravdu rádi, když uvážím, že přihlášku jsme vyplňovali na poslední chvíli. Jsme rádi, že náš příběh i to, co děláme, hodnotitele oslovily. Jelikož nám do evropského vyhlášení, které mělo proběhnout v březnu, zasáhl koronavirus a akce byla přeložena na prosinec 2020, uvidíme, jaké setkání s ostatními evropskými farmáři bude. Já věřím, že opravdu přínosné, popovídat si s lidmi z různých koutů světa o tom jak, co a proč kdo z nás dělá, je vždy inspirativní. Na vyhlášení také jedeme s očekáváním, jak se prosadíme v konkurenci dalších farem, věříme si a udělali jsme v přípravě na evropské kolo maximum, vše, co bylo v našich silách, teď už se jen budeme těšit a doufáme, že uspějeme.

Společnost v dnešní době bohužel nevnímá zemědělství jako příliš prestižní obor. Je něco, co by dle vás zvýšilo zájem o zemědělství (zájem o studium v zemědělství, zájem o práci v zemědělství, pozitivní pohled veřejnosti na zemědělství apod.)?

Nemyslím, že by zákazníci neměli zájem o lokální zemědělské produkty. Ale možná, že pro společnost není zemědělství zajímavé, prestižní, jako být zaměstnán ve firmě nebo podnikat. Že je to něco míň než ostatní obory. Můj názor na to je právě opačný, u nás vidíme, že lidé mají zájem o lokální produkty a producenty, hledají je, a když jsou spokojeni, rádi se vrací. Pokud se nám bude dařit tyto malé a vznikající farmy podporovat v jejich startu, kdy je to nejtěžší – ty dobré příklady přitáhnou další nové. Za mě osobně vidím největší problém vůbec v možnosti získat půdu pro nějaký začátek, ať již pachtem nebo nákupem, toto je podle mě asi to nejtěžší. Málokdo vám na začátku věří, že vám to půjde. Za mě je tedy podstatná podpora smysluplných začínajících farem. Ukazovat, že to jde i na malé ploše, bez chemie, a že ve svém okolí máte kam zajít pro kvalitní produkty.

Přípravila: Lucie Sýsová
Fotografie: archiv Lavandia s. r. o.

HOLKY Z LINKY

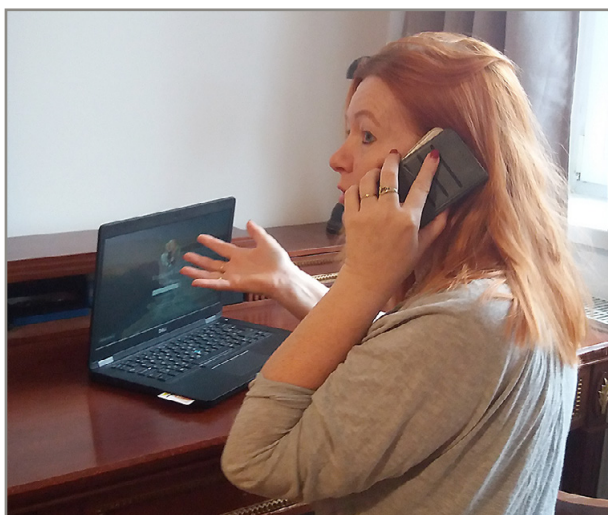
Naše kolegyně Šárka Krysličková, Marie Pacovská a Vladimíra Bukovcová jsou „hlasy SZIFu“, které vás přivítají, pokud máte nějaký dotaz na naši infolinku. Radí klientům Fondu, farmářům, zemědělcům a výrobcům kvalitních potravin, jak co nejlépe vyplnit žádosti o dotace a jak vyřešit jakýkoliv problém. Jsou to takové chůvičky a rádkyně v jednom. Dovedou našim klientům pomoci, ale taky je uklidnit, a třeba je i rozesmát. Mají k tomu potřebné vlastnosti – znalosti, nadhled, dobrou vůli a pohodu. A to nejde zahrát, to v sobě musíte opravdu mít.

CESTA „NA LINKU“

Všechny cesty vedou do Říma, říká se. Ale ne všechny vedou na infolinku SZIF. Kudy sem přišly naše tři kolegyně? Šárka například pracovala v archivu a měla pocit, že má smysl se učit o Fondu něco víc. Zkusila naši linku s tím, že si dá praxi tak dva tři roky, a už je zde 15 let.

Máša také nic takového neplánovala. V předchozím zaměstnání se setkávala se zkratkou SZIF a tušila, že se to nějak týká dotací. Když tehdejší pracovní poměr ukončila, našla inzerát SZIF – referent Oddělení koncových služeb ICT (infolinka). Požadavky zněly „jednat s lidmi po telefonu, znalost práce s PC, učit se pravidla a orientovat se v informacích“. No a tehdy si řekla, že už něco takového dělala a zvládne to. Přišla prostě na pohovor a odcházela s nabídkou práce.

Vladka se ocitla v Praze, jak sama říká, jako „náplavka“. Hledala

uplatnění s tím, že měla za sebou zkušenosti telefonního operátora. Náhodou se jí dostal do ruky náš inzerát a práce ve Fondu se jí zdála zajímavá. Absolvovala pohovor a dodnes prý nelituje, že je s námi.

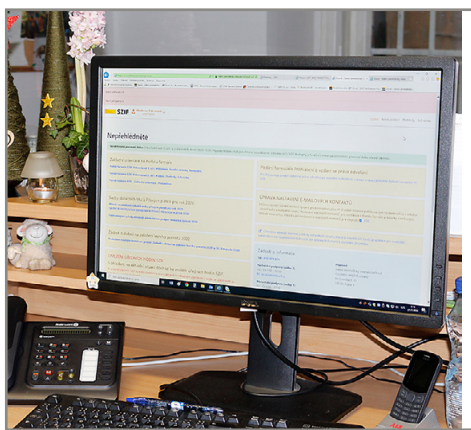
A něco vám prozradíme, samozřejmě že s jejich souhlasem. Mášu si „vybrala“ při přijímáním pohovorů Šárka a Vladku zase Máša. A funguje jim to.

KDY SE Z LINKY „KOUŘÍ“?

Velký provoz je na infolince pořád, protože splnit všechny náležitosti žádostí není úplně jednoduché a proces běží po celý rok.

„Největší fofr je v období příjmu žádostí Programu rozvoje venkova. Dotazy jsou v této době úzce specializované a je nutné mnoho z nich konzultovat s metodiky SZIF nebo s garanty z MZe. V předchozích letech bylo hektické vždy jaro a pak podzim.

Na jaře se podávají Jednotné žádosti a zároveň se vyhlašuje jarní kolo příjmu žádostí Programu rozvoje venkova (PRV). Přes léto na SZIF pak probíhají administrace, takže z pohledu žadatelů klid před bouří, vyčkává se na výsledky, případně se opravují a doplňují již podané žádosti,“ začíná popisovat koloběh práce Máša. Všechny tři se shodují, že četnost dotazů se zvyšuje při podzimním kole PRV a zároveň v období, kdy se začínají vyplácet dotace Jednot-

né žádosti a klienti se ptají, kdy budou na řadě. Na podzim se také oznamují sazby na plošné dotace. Konec roku je pak ve znamení rozhodnutí a výplat SAPS. Letos však SZIF převzal i dotační tituly z Národních dotací. Nově se žádosti i doklady podávají téměř výhradně přes Portál farmáře, a to v průběhu celého roku. Naše „holky z linky“ se učí, jak se říká, za pochodu spolu s žadateli. Vladka k tomu dodává: „Konec roku bývá tradičně náročnější, když žadatelé – zemědělci potřebují peníze co nejrychleji na účet. Což velmi dobře chápeme.“

CO SE MUSÍ NAUČIT PRACOVNÍK INFOLINKY?

„Jednoduše řečeno, všechno,“ směje se Šárka. „Je nutné s jistotou rozlišovat typy dotací, naučit se pracovat s databází infolinky a podpůrných systémů a také to, na koho se ve Fondu s konkrétní problematikou obrátit. Součástí pracovní náplně jsou telefonické i e-mailové dotazy od žadatelů, statistiky dotazů, školení nových opatření, výjezdy do regionů a spolupráce s Regionálními odbory a Odděleními příjmu žádostí a LPIS kvůli nastavení spolupráce infolinky a ostatních oddělení.“ Podstatné je také umět zpracovat odpovědi od metodiků a garantů a předat je správnou formou žadateli. Přece jen základ je jednání s lidmi, to je v každém případě priorita.

„Velmi důležité je pro začínajícího pracovníka zorientovat se na webu SZIF,“ míní Máša. Může se to zdát složité, jelikož problematika je složitá, ale většina informací, kontakty počínaje přes různé formuláře a pravidla konče, se opravdu nachází na webových stránkách.

„Prohlašuji: díky bohu za web, kde toto vše každý nalezne,“ dodává. Kromě webu SZIF musí naše kolegyně obsáhnout i weby dalších organizací jako je MZe – IZR, LPIS, PGRLF, SFŽP, MAS, ČMSCH, AOPK. Zvědaví čtenáři nechtě si zkratky vygooglí. SZIF je pořadatelem soutěží Akademie kvality, takže část dotazů se týká i jich. Na linku se obrací i studenti s dotazy pro své diplomové práce. Další platforma, s níž klienti potřebují velmi často pomoci, je Portál farmáře SZIF, v němž už probíhá většina elektronické komunikace. Jde o podávání žádostí, hlášení změn, ohlášení vyšší moci, vzdání se práv odvolání pro urychlení plateb. A opačně SZIF využívá od letošního roku prioritně datové schránky a Portál farmáře pro informování žadatelů. Zasílá tak různé výzvy, žádosti k opravám podaných dokumentů a v neposlední řadě i Rozhodnutí k platbám. Takže pro žadatele, ale i infolinku jsou tu i připravené manuály pro postup podání, které pak naše kolegyně mohou společně s volajícími a samozřejmě i s těmi, kteří si o pomoc píší, sdílet a navigovat je, jak Portál využít a formulář správně vyplnit a podat.

Vladka ještě zvedá prst: „Nesmíme zapomenout na zápis do registračního systému pro evidenci dotazů a odpovědí tzv. aplikace SAP, který slouží ke správě dotazů. Tato evidence je taktéž nová. A tím pádem i zpracování statistických přehledů.“ Jednoduše řečeno, profesionálně zvládnout musejí mnoho témat a systémů, nehledě k tomu, že se

velmi často dočkají v práci překvapení a řeší nečekané situace, o nichž by se jim ani nezdálo.

PRÁCE S LIDMI JE I O PSYCHOLOGII

Důležité je být tak trochu psycholog a klidás. Lidé totiž nevolají vždy v tom nejlepším rozmaru, občas jsou ve stresu. Na první dobrou pak někdy dostanou kolegyně vynadáno za všechny křivdy světa, ale většinou se jim podaří poradit a uklidnit volajícího, který pak i poděkuje za pomoc. „Lidé jsou rádi, když někdo chápe jejich problém. A pokud odpovíte s úsměvem, žadatel ho sice nevidí, ale slyší,“ říká s přesvědčením Šárka.

Základem je podle Máši trpělivost. Ne vždy se dá vše vyřešit hned, je nutné postupovat krok po kroku jako při detektivním pátrání. Nemálo dotazů ani nespadá do kompetence SZIF. I tam je dobré umět nasměrovat klienta v labyrintu administrací, aby se v něm úplně neztratil.

Vladka s úsměvem konstatuje: „Stane se občas, že volající není zrovna dobře naladěný, a proto je dobré se nenechat vtáhnout do špatné nálady, ale naopak ho nechat co nejvíce mluvit, aby

sdělil svoje požadavky a podněty, a poté navrhnout nějaké rozumné „SZIFácké“ řešení.“

„Recept na klid a pohodu nemám,“ krčí rameny Máša. „Jde spíš o to, že si problémy, jak se říká, už nenosím domů. Když se nějaký hovor nevydaří, tak si pak i zalázeřím. Proberu vše s kolegyněkami, to pomáhá. Je fajn, že v naší kanceláři jsou dobré a přátelské

vztahy. Víím, že se mám kam ob-
rátit o radu a pomoc."

MALÁ RADA OD ODBORNÍKŮ

Pokud chce člověk radu bez prů-
tahů, je dobré se v první řadě
srozumitelně představit a znát své
IČO a číslo žádosti nebo aspoň
opatření. V éteru i digitálním světě
za vámi stojí pomyslná fronta. Pro
všechny zúčastněné je tedy fajn,
když se i naše kolegyně mohou
rychle zorientovat. Možná tato
rada vypadá jako samozřejmá, ale
ve spěchu a stresu se na náleži-
tosti snadno zapomene. Je dobré
sedět i u počítače s internetem,
protože pracovnice linky může
klienta paralelně navigovat.
U mailových dotazů je užitečné
připojit i telefon klienta, někdy
je rychlejší, když vám kolegyně
přímo zavolají. Také se stává, že
klient začne svou řeč uprostřed
problému, protože na linku vo-
lal před pár týdny. Hlasy našich
kolegyn už fungují tak trochu jako
hlasy přátel, o nichž předpokládá-
te, že znají váš problém, ale ony
si nemohou pamatovat, o čem jste
si povídali, a tak je nutné začít
vždy „od Adama“.

CO NA LINCĚ POTĚŠÍ, VYTOČÍ A POBAVÍ?

Nejlepší bude nechat odpovědět
přímo naše kolegyně:

Šárka: „Určitě mám radost, když
někomu poradím a on mi řek-
ne, jak jsme na infolince hodné
a ochotné, to pak mám pocit, že
tu práci nedělám zbytečně. No
a vytočí mě hlavně arogance, víc
není nutno dodávat.“

Máša: „Asi začnu tím, co mi
vadí. Tak trochu se zapomíná
na slušné chování. Je takový
problém se představit? Infolinka
denně přijme desítky hovorů,
v některé dny i stovku hovorů.“

Opravdu nejsem schopna si
zapamatovat, o čem někdo mluvil
před třemi dny. To, co vždy
potěší snad každého, je pochvala.
Za odpověď, za vyslechnutí.
Nebo i takové to odlehčené, že
jsem poslem dobrých zpráv, když
sdělím, že platba je na cestě.“
Vladka: „Na mé práci mě baví
ta různorodost, a naopak mě
drobátko čílí volající, který se
nepředstaví a vůbec neví, kam
se dovolal. Ale při práci vás
leccos i pobaví. Např. mi někdo
napíše v 17.35, já reaguji a on
vzápětí odpoví: Jejda, vy jste
ještě v práci? No tak děkuji
a běžte už domů. Nebo se kdosi
zeptal: Prosím vás, musím číst
ta pravidla? Je to těžký kvíz,
hodil by se přítel na telefonu!
No řekněte, v jaké práci máte
takovou legraci?“

CO BY BYLO DOBRÉ ZMĚNIT?

„Zemědělství je prostě makačka,
a to se nezmění,“ říká Máša, „ale
u některých opatření by bylo dob-
ré mít jednodušší a srozumitelněj-
ší pravidla.“

„Naše práce je o informacích,“ po-
dotýká Vladka, „takže se nám hodí
vždy více aktuálních informací.“

nice nebo různá výročí, a také
módních přehlídek. Můžete ji
vidět jako čertíka nebo modelku,
ale co jí nejvíc sedí je styl první
republiky. Kromě toho má zahradu
plnou vlastní originální kerami-
ky. Vladka je také nadaná fanta-
zií a šikovnýma rukama a není
snad na oddělení člověka, který
by neměl její vánoční dekora-
ce. A když vejdete do kancelá-
ře našich holek v adventu, pak
opravdu pocítíte kouzlo Vánoc.

KDYBY MĚL JEŽÍŠEK INFOLINKU...

Máša mávne rukou: „Tam by volal
každý, a tak bych se nedovolala.
Informace si seženu, to umím, no
a jak se nám bude dařit, to záleží
hodně na nás samotných.“

Vladka by se ráda zeptala, jestli
bude letos sníh. Je to důležité
nejen pro lyžaře, ale hlavně pro
zemědělce. A pak by možná měla
jedno přání:

„S blížícími se Vánocemi bych
chtěla, aby byli všichni v klidu
a v pohodě, o to víc, že se nachá-
zíme v těžké době. A do nového
roku bych přála všem hlavně
stálé zdraví.“

Šárka by na Ježíškovu linku určitě

JAK RELAXUJÍ?

V tom, jak člověk tráví svůj
volný čas, se snad nejvíc proje-
vuje osobnost každého z nás.
Máša od mládí odpočívá u koní
a s pejsky, a to se jistě už nezmě-
ní. Podepíše prý větu, že nejkrás-
nější pohled na svět je z koňského
hřbetu. A jeden takový moment
vám v tomto článku i nabízí. Šárka
se účastní kostýmových akcí,
jako jsou Dětské dny, čaroděj-

zavolala, kdyby to šlo. Poprosila
by ho o dobré počasí a úrodu pro
naše zemědělce. Hlavně by se ale
zeptala, jestli by nemohl zařídit
pro celý svět zdraví a mír.

„Já vím, zní to jako klišé, ale vše
ostatní si umím zařídit asi sama,“
říká k tomu. V době pandemie
si asi už uvědomujeme, že je to
nejvíc, co si všichni můžeme přát.

Připravila: Lucie Kaletová

Foto: Petr Cenker SZIF a rodinné archivy

KLOUBOVÝ OBR

Na několika nedávných ročnících agrosalonu Země živitelka mohli návštěvníci kromě jiného vidět mezi nejmodernějším pavilonem T1 a pavilonem Z zajímavé mohutné zemědělské stroje. Mezi tyto výstavní exponáty patřily také koncepčně ne zcela běžné kloubové traktory Kirovec, které budily oprávněný zájem návštěvníků.

TROCHA HISTORIE

Traktory Kirovec jsou výrobky Petěrburského traktorového závodu, který je součástí ruské akciové společnosti Kirovský závod. Tento strojírenský koncern má v současnosti zhruba dvacet dceřiných společností a jeho historie se začala psát v Petrohradě na počátku 19. století. Později v tomto století, od roku 1868, byl znám jako Putilovský závod, podle jména tehdejšího majitele Nikolaje Putilova. V první polovině třicátých let 20. století byl v té době už znárodněný podnik přejmenován na Kirovův závod. Výroba traktorů zde byla ovšem zahájena už v roce 1924, kdy začal být licenčně produkován typ Fordson-Putilovec. Kloubový traktor Kirovec, tak jak je všeobecně znám, ovšem vznikl až v roce 1962, kdy byl představen model K-700, těžký kloubový traktor s pohonem všech kol. Tehdejší sovětský vůdce Nikita Chruščov navštívil v roce 1959 Spojené státy americké, kde na něho udělaly dojem velké traktory značky John Deere. Kirovův závod poté v roce

1961 dostal za úkol vyvinout podobně velký traktor. Model K-700 byl v SSSR a zemích Rady vzájemné hospodářské pomoci velmi rozšířen.

KLOUBOVÝ TRAKTOR

Přesněji řečeno jde o traktor se zvláštním směrovým, tzv. kloubovým řízením. Jedná se o řízení pomocí středového kloubu, kdy se přední část rámu stroje natáčí vzhledem k zadní části rámu. Kloubový systém řízení přináší traktoru výhody v podobě výborné manévrovatelnosti, ovladatelnosti, malého poloměru otáčení a díky tomu všemu i lepší průchodivost terénem. Oproti klasicky řešenému traktoru se kloubový traktor vzhledově po-

měrně liší, což spolu s mohutností Kirovců přirozeně přitahovalo pozornost také návštěvníků Země živitelky.

NOVÁ GENERACE

Ruský výrobce v současné době nabízí modely Kirovce, se kterými se chce uplatnit zejména na evropských trzích, ale také jinde ve světě, např. v Americe a zemích Střední Asie. Model K-424 je nabízen zákazníkům jako jednoduchý a cenově dostupný středně výkonný traktor pro obhospodávání členitých nebo vzdálenějších pozemků zemědělských podniků o velikosti 500 až 2 000 hektarů. Hlavní verze je určena pro zemědělství, ale další varianty se mohou uplatnit např. ve stavebnictví nebo komunální sféře. Kirovce řady K-744, které spadají do vyšší výkonové kategorie, jsou určeny jak pro domácí trh, tak pro export. Varianty se liší podle použitých motorů. Kirovce pro domácí trh mají ruské vznětové motory JAMZ nebo TMZ, kdežto exportní verze jsou osazeny motory Cummins nebo Mercedes-Benz.

Text a foto Petr Cenker SZIF

KVALITNÍ POTRAVINY

Spotřebitelská soutěž o skvělé ceny trvá až do poloviny ledna. Pokud jste to zatím nestihli, zapojte se, ještě stále máte šanci na svou výhru. Vědět něco o mouce se hodí, a navíc vás čeká recept nikoli na cukroví, ale na chlebové placky, které díky chuťovým variantám nikdy neomrzí.

**„STŘÍHEJTE KOLEM DOKOLA!“
ANEB ŠANCE TRVAJÍ!**

Protože tradiční spotřebitelská soutěž pořádaná Státním zemědělským intervenčním fondem trvá celých 13 týdnů (až do 17. ledna 2021), máte pořád šanci se zapojit a vyhrát! Každý týden jsou připraveny pro soutěžící drobné odměny. Losování tří hlavních výher – sadu dvou elektrokol Author a zapůjčení dvou automobilů Škoda Kamiq je rozděleno do tří kol a probíhá postupně.

O soutěž byl v loňském roce mezi spotřebiteli velký zájem. Zaslali celkem 255 753 herních karet, na kterých bylo celkem 9 827 520 log. „Velkou spotřebitelskou soutěž zahajujeme tradičně na podzim. Naším cílem je především upozornit spotřebitele, že kvalitu potravin mohou poznat úplně

jednoduše – podle značek kvality, které si produkty zasloužily za své výjimečné vlastnosti," řekl Martin Šebestýán, generální ředitel Státního zemědělského intervenčního fondu. K účasti v soutěži „Stříhejte kolem dokola!“ potřebujete hrací kartu. Ta je ke stažení na webu akademiequality.cz, v prodejnách vybraných řetězců, na prodejních akcích nebo od promočních týmů. Každý kdo se chce zúčastnit alespoň jednou, musí nasbírat nejméně 40 log.

Jaké značky kvality hledat na výrobcích:

Klasa – jedná se o národní značku kvality, která vymezuje výjimečně kvalitní produkty v porovnání s běžně dostupnými potravinami

(více než 900 produktů od více než 200 výrobců).

Regionální potravina – oceňuje nejlepší výrobky z každého kraje. Cílem je podpořit domácí producenty lokálních potravin (více než 500 výrobků od více než 300 výrobců).

BIO „zebra“ a BIO „list“ – národní a evropská ochranná známka pro produkty ekologického zemědělství zohledňující dopad na životní prostředí a potřeby chovaných hospodářských zvířat.

Chráněné evropské značení (ZTS, CHZO, CHOP) – zaručuje záruku kvality, která je vázaná např. na daný region.

KLASA JEDE!

Dalších sedmnáct výrobků se může pyšnit značkou KLASA. S modročerveným logem se spotřebitelé nově setkají například na vyzrálých hovězích steacích, pečené sedlácké klobáse nebo müsli tyčinkách a ovesných vločkách. Aktuálně je značkou KLASA oceněno celkem 965 produktů od 245 českých a moravských výrobců.

POJÍZDNÉ PRODEJNY

Každých 14 dní nyní od čtvrtka do soboty vypraví SZIF dvě pojízdny prodejny do vybraných měst a obcí jednoho z krajů ČR. Všechny dobroty, které si v nich zakoupíte, nesou značku Regionální potravina. A ta se neuděluje každému! S nákupem v těchto pojízdnych prodejnách k vám domů zavítá doslova labužnická liga mistrů. 26. až 28. listopadu akce odstartovala na Vysočině. Následující výjezd bude opět Vysočina, další mise pak proběhnou ve Středočeském kraji. Garantujeme, že vše bude poctivé, čerstvé a vyrobené jen z lokálních surovin podle jedinečné místní receptury. Prostě ta nejčistší chuť vašeho kraje, kterou ocení nejen patrioti.

SPOTŘEBITELSKÁ SOUTĚŽ

Státní zemědělský intervenční fond spustil už v říjnu další ročník spotřebitelské soutěže. Podrobnější informace najdete v článku na této dvoustraně. I letos je soutěž zaměřená na kvalitní potraviny. Zapojit se může každý. Stačí nakupovat prověřené výrobky označené značkami kvality a vystříhat jejich loga umístěná na obalech. Soutěž bude probíhat celkem 13 týdnů (od 19. října 2020 do 17. ledna 2021). Každý týden jsou připraveny pro soutěžící drobné odměny. Losování tří hlavních výher – sada dvou elektrokol Author a zapůjčení dvou automobilů Škoda Kamiq – je rozděleno do tří kol a probíhá postupně.

**Český výrobek – garanto-
váno Potravinářskou komo-
rou** – cílem je informovat spotře-
bitele o českých produktech
a podpořit tak malé, střední
i velké české podniky.

Česká cechovní norma – stano-
vuje kvalitativní parametry dané
potraviny. Tato značka stvrzuje, že
firma vyrábí dle určeného techno-
logického postupu.

Česká potravina – výrobky
označené tímto logem odkazu-
jí na místo původu. Musí splnit
dvě základní podmínky. Jedná se
o místo výroby v ČR a také stano-
vený podíl českých surovin.
Více na akademiekvality.cz.

ČEŠI SE MOUKY NEBOJÍ!

Každý z nás průměrně za rok zkonsumuje zhruba 100 kg mouky pšeničné, 10 kg žitné, 2 kg vloček a další 2 kg pak připadají na ostatní obiloviny. Česká mouka má v našich končinách pradávnou tradici a datuje se už od Keltů a starých Slovanů, kteří ji zpracovávali na ručních mlýncích. Obecně vzato, čím víckrát byla mletá a prosévána, tím byla kvalitnější a dražší. My se dnes nemusíme lopotit s těžkým ručním mlýnem, i když zkušenost je to zajímavá. (Dá se prožít v keltských, slovanských a staročeských skanzenech.) Stačí jen věnovat pozornost tomu, aby mouka, z které pečeme pro své nejbližší, měla některou z osvědčených značek kvality.

Jak ji poznáme?

Kvalitní mouka má typickou vůni a neobsahuje jakékoliv cizí pachy. Její uživatelské schopnosti se poznají podle označení na obalu. Světlé mouky jsou vhodné na pečení, tmavé mouky zase obsahují více vlákniny.

Ať chceme, či nechceme, z uživatelského hlediska nejpříznivější je pšeničná mouka. Mouky z dalších zrnin mají své typické vlastnosti

a výživové benefity. Nemohou ale nahradit pšeničnou mouku. Mimo jiné je také třeba upozornit na nevhodnost příliš hrubých celozrnných mouk nebo mouk s velkými částicemi otrub. Mohou působit potíže v zažívacím traktu, například poškozením střevní stěny a následným zánětem. Dětem a seniorům by se měly podávat spíše světlé mouky. Celozrnné mouky i otruby by měly být jemně mleté.

Chlebové placky s jogurtem

Před Vánocemi jsme všichni za-
valeni recepty na cukroví. Proto
se poprvé odkloníme od návodů
na sladkosti a poradíme vám,
jak udělat rychlé chlebové plac-
ky s příměsí jogurtu. Jako přílo-
ha jdou ke všemu, úplně stejně
jako chleba, a podle koření, které
do těsta přidáte, mohou chut-
nat i exoticky.

Ze 150 gramů prosáté hladké
(či polohrubé) mouky, 200 gra-
mů kvalitního bílého jogurtu, tří
špetek soli, většího vejce, špetky
oregana a půl lžičky jedlé sody či
prášku do pečiva umícháme řídké
těsto, které necháme 10 minut
odstát. Pro dochucení je vhod-
né kari, prolisovaný česnek nebo

čubrica – ale pozor – jednotlivě.
Vyberte si, která příchuť vám bude
konvenovat. Z těsta uděláme asi
5 až 10 bochánků, podle toho, jak
velké chceme placky mít, a z nich
vymačkáme na válu plochá koleč-
ka. V pánvi s olejem nebo sádlem
smažíme po obou stranách plac-
ky, které ukládáme na papírovou
utěrku, abychom je zbavili přeby-
tečného oleje. Dokud jsou teplé,
pokmínujeme. Jogurtové placky
podáváme ještě teplé jako přílohu
k různým pokrmům, nebo je ještě
před smažením plníme jako kapsy
zelím se slaninou, sýrem s pór-
kem či mletým masem s cibulkou.
Kvalita mouky a jogurtu rozhoduje
o výsledné chuti.

SAZBY SAPS A „GREENING“

Sazba na SAPS v roce 2020
činí 3 644,19 Kč/ha a saz-
ba platby pro tzv. gree-
ning byla stanovena ve výši
2 013,64 Kč/ha. Pro mladé
zemědělce činí platba 50 %
ze sazby na SAPS, což je
1 822,09 Kč/ha. Vzhledem
k nepříznivému průběhu
letošního roku kvůli pande-
mii COVID-19, využila Česká
republika možnosti poskytnout
zálohy na SAPS ve výši 70 %.
První zálohy přímých plateb
byly žadatelům vypláceny již
začátkem listopadu.

ALOKACE PVP

Byly zveřejněny letošní sazby
Přechodných vnitrostátních
podpor (PVP). Jejich prostřed-
nictvím bude vyplaceno na ze-
mědělskou půdu, pěstování
chmele a škrobových brambor,
na chov masného skotu a ovcí
či koz přes 542 milionů korun.
Prostředky na tyto platby jsou
hrazeny výhradně z národ-
ních zdrojů, vyplácí je SZIF
a jsou poskytnuty jen těm
zemědělcům, kterým je v da-
ném roce přiznána jednotná
platba na plochu (SAPS).

ROZHODNUTÍ K ANC A PRV

Státní zemědělský intervenční
fond spustil vydávání roz-
hodnutí k dotaci ANC (Areas
with Natural Constraints)
o týden dříve, než avizuje
harmonogram, což mělo být
až 3. prosince. SZIF také
schválil v průběhu listopadu
na základě alokace stanovené
MZe některé Žádosti o dotaci
v rámci 8., 9. a 10. kola PRV.

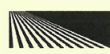
ŽIVOČIŠNÁ VÝROBA 2021

Bránit nepříznivému vývoji
živočišné výroby mají také
národní dotační programy pro
rok 2021. Na Národní dotace
je určeno 3,8 miliardy korun.
Do živočišné výroby je urče-
no 2 527,4 mil. Kč, do rost-
linné výroby 501,4 mil. Kč,
do potravinářství 578 mil. Kč
a na ostatní aktivity půjde
dalších 193,2 mil. Kč.

PF 2021

Veselé Vánoce
a šťastný nový rok.

SZIF

Státní zemědělský intervenční fond

INFO Z INFOLINKY

Od 1. 12. 2020 jsme začali vydávat rozhodnutí na doplatek SAPS a od 3. 12. 2020 rozhodnutí na ANC. Kompletní harmonogram najdete [ZDE](#).
*** Žadatelé doporučených projektů v rámci 11. kola PRV dokládají přílohy k Žádosti o dotaci a aktualizovaný formulář ŽoD prostřednictvím Portálu farmáře nejpozději do 16. 2. 2021 do 18:00 hodin v případě operací 4.3.2 Lesnická infrastruktura, 6.1.1 Zahájení činnosti mladých zemědělců, 6.4.1 Investice do nezemědělských činností, 6.4.2 Podpora agroturistiky, 8.4.1 Obnova lesních porostů po kalamitách, 8.5.1 Investice do ochrany melioračních a zpevňujících dřevin a 8.5.3 Přeměna porostů náhradních dřevin. A do 5. 1. 2021 do 18:00 hodin v případě operace 1.1.1 Vzdělávací akce a operace 1.2.1 Informační akce. Další informace k administraci nalezete [ZDE](#).

PODPORA VČELAŘŮM

Státní zemědělský intervenční fond letos vyplatil chovatelům včel celkem 49 666 729 korun. Ukončil tak první rok nového tříletého včelařského programu na podporu chovu včelstev pro období 2020 až 2022. Objem vyplacených finančních prostředků byl z padesáti procent tvořen z prostředků EU a z padesáti procent z rozpočtu ČR.

POTRAVINY POTŘEBNÝM

Kvůli koronavirové situaci a uzavření základních škol pomohlo Ministerstvo zemědělství (MZe) společně se Státním zemědělským intervenčním fondem subjektům, které dodávají schválené výrobky do škol v rámci školního projektu Ovoce, zelenina a mléko do škol. Potraviny, které školy nemohly odebírat, byly poskytnuty potravinovým bankám. Ty je dodávají potřebným, jejichž počty v současné situaci rostou. Zachrání se tak značné množství ovoce a mléčných výrobků.